

PODZIM 2022

art

OBSAH TÝDEN DÁRKŮ

CYKLY:

DOUPĚ HITŮ
ČESKÁ DETEKTIVKA
ŽIVOTNÍ STYL PRVNÍ REPUBLIKY
IKONY KAMILA STŘIHAVKY

DOKUMENTY:

PETR KOLÁŘ – ARCHITEKT, KTERÝ SI PLNÍ SVÉ SNY
SLUNOVRATY PETRA NIKLA
DOBŘE SKRYTÝ JAN KLUSÁK
TOYEN, BARONKA SURREALISMU
MILAN KUNDERA: OD ŽERTU K BEZVÝZNAMNOSTI
ADOLF LOOS
LOUTKOVÝ MEJDAN ANEB 30 LET SOUBORU BUCHTY A LOUTKY
JAK PŘIMĚT SVĚT K ÚSMĚVU
HANA PODOLSKÁ – MÓDNÍ IKONA PRVNÍ REPUBLIKY

DIVADLO:

SEŽEŇTE MOZARTA!

ZAHRANIČNÍ SERIÁLY:

ALBATROS
BYL BY TO HŘÍCH
BAGDÁD STŘED
NAŠI KLUCI

Když v ostravském Divadle Petra Bezruče odezní 1. září v přímém přenosu inscenace Špinarka poslední hity legendární zpěvačky, uzavře ČT art symbolicky devět let své existence a vstoupí do jubilejní desáté sezóny. Ohlížet se pojdme až za rok, teď snad stačí říct jediné: kulturní kanál má opravdu na co navazovat.

Například když už jsme u těch přímých přenosů, které jsou vždy autentickou ozdobou vysílání, tak jen v roce 2021 jich bylo přes šedesát a samotný start letošního podzimu jimi také rozhodně nešetří. V září to kromě Špinarky bude unikátní koncert na hladině Vltavy, kterým Česká filharmonie oslaví české předsednictví v Radě EU, naši diváci budou na dálku přítomni i na zahajovacím koncertu Dvořákovy Prahy a živě si mohou užít třeba i zahájení Mezinárodního televizního festivalu Zlatá Praha, na kterém své písně i hosty představí Dagmar Pecková, a týden nato zahajovací koncert sezóny České filharmonie.

Nechtěl jsem se ohlížet, ale jednou to udělat přece jenom musím. A to směrem k loňskému listopadu, kdy nás zasáhl nečekaný odchod Mekyho Žbirky. Jeho Doupe patřilo ke stálým programům a my byli před dilematem, jak navázat, a přitom nenapodobovat, protože to v jeho případě ani nejde. Jsem proto rád, že se Doupe hitů, které na podzim startuje, stává důstojným nástupcem, a jsem přesvědčen, že si své diváky jistě najde. A to platí i o dvou hlavních dokumentárních projektech podzimu. Režisér Aleš Kisil už mnohokrát prokázal, že umí poutavě i zasvěceně odvyprávět meziválečné reálie, a jeho Životní styl první republiky, který mapuje vše od volného času přes bydlení, módu, divadlo až třeba po sport, kavárny a jazz, to jen potvrzuje. A stejně tak velkoryse pojímá režisérka Adéla Sirotková jeden z nejoblíbenějších literárních žánrů, když se v České detektivce vydává spolu s Ondřejem Vetchým od současnosti až k jejímu zrodu.

Čeká nás opět zběsilá jízda kulturním časoprostorem, kdy zavítáme za Mozartem do Ypsilonky, za Musorgským do La Scaly, za Verdim do Verony, kdy nahlédneme do životů Kundery, Toyen, Loose, Newmana, Hitchcocka, Nikla a mnoha dalších mimořádných osobností.

Podzim bude zkrátka tradičně nabitý kulturní pestrostí i kvalitou, a když už byla řeč o navazování, tak v jednom se kontinuitě rozhodně nebráním: letošní červenec byl nejsledovanějším měsícem v historii ČT art, a tak věřím, že nejen podzimní artová sezóna nebude mít o své diváky nouzi.

Tomáš Motl, výkonný ředitel ČT art

ČT 1. září

20:00

Špinarka

PŘÍMÝ PŘENOS

Zábavná, emocemi a nezapomenutelnými hity nabitá oceněná inscenace Tomáše Dianišky, kterou napsal pro Divadlo Petra Bezruče, přináší nepřikrášlený obraz velké pěvecké osobnosti. Působivý příběh silné ženy s křehkým nitrem, která se nebála postavit stereotypům, je pojatý jako intimní portrét i epické vyprávění jejího života na pozadí doby plné politických i společenských změn. Nezapomenutelné hity populární interpretky přímo na jevišti hraje živě doprovodná kapela a zpívá představitelka hlavní role Markéta Matulová, která za svůj výkon získala Cenu divadelní kritiky. Špinarka rozhodně není pietní povtů, ale spíše introspekce do prožitků talentované zpěvačky, které stála v cestě k úspěchu řada překážek a která si prožila mnohá vlastní, rodinná či vztahová dramata, potýkala se s tlakem režimu před i po roce 1989 a nakonec i se závislostí na alkoholu. (V přestávce Události v kultuře.)

Autor **Tomáš Dianiška**: Její život jsem musel upravit, zjednodušit, zdramatizovat a nacpat do pár hodin

Ani ne rok od premiéry a už máte přímý přenos v hlavní vysílací čas. Napadlo Vás to při psaní? Spíš jsem se bál, jestli mě její kamarádi a rodina nerozsápnou. Musel jsem její život upravit, zjednodušit, zdramatizovat a nacpat do pár hodin.

Co vůbec říkáte na televizní prezentaci? Získá inscenace nějaký další rozměr? Divadlo je umění okamžiku. Po derniéře to už nikdo nikdy neuvidí. Trošku s tím vnitřně bojuji. Tvo-

řím pomíjivé, prchavé díla. Proto mě těší, že se naše inscenace uchová navždy.

Děláte kvůli přenosu v divadle nějaké větší úpravy? Nebo dokonce i zásahy do samotného provedení?

Ne. Nemyslím si, že je to nutné. Samotný přenos má vlastní televizní režisérku. Je dobré nechat jí dělat svou práci, navzájem se obohatíme. To jako změna stačí.

Nedávno jste měli velké uvedení v rámci festivalu Colours of Ostrava v Gongu. Jaká to byla zkušenost? Šel byste do větších prostor?

Vůbec bych se toho nebál, kdybych měl na výpravu a herce o pár milionů navíc. Velkej prostor = velký prachy.

Je Špinarka místní folklór, nebo jde o národní fenomén? Dostáváte různé reakce z Čech, Moravy a Slezska?

Reakce jsou naštěstí dobré všude. Snažil jsem se vystavět univerzální příběh, který je srozumitelný i na Islandu. V Ostravě je ale obohacený o určitou hrdost. Tu hru znám jako své boty, ale návštěva Špinarky u Bezručů je i pro mě pokaždý veliký zážitek.

22:30

Newmanovy modré oči

PREMIÉRA

Krása, mužnost, inteligence a v neposlední řadě barva očí, to byly hlavní rysy Paula Newmana. Vynikající herec, kterého rozčilovaly neustálé nářky na jeho zjevný sex-appeal, dělal vše pro to, aby změnil prvoplánové vnímání své osoby. Nicméně i ve svých nejméně sympatických rolích nepřestával okouzlovat diváky po celém světě. Paul Newman důsledně zpochybňoval stereotypy i oslavy Hollywoodu a raději uplatňoval svobodu svého my-

šlení. Poté, co se na počátku 50. let Newman zapsal do Actors Studia, hrál ve více než 60 filmech a spolupracoval s nejslavnějšími režiséry filmové historie. Sám také řadu filmů natočil a produkoval.

Jako člověk byl spíše plachý a uzavřený a nadevše si cenil soukromí. Mediální šílenství nesnášel. O tom všem vypovídá dnešní dokument, kde samozřejmě nechybí řada ukázek z Newmanovy bohaté tvorby.

PÁ 2. září

20:10

Koncert pro Evropu

PŘÍMÝ PŘENOS (prvních pětadvacet minut souběžně na ČT1 a ČT art)

Další z jedinečných koncertů festivalu Prague Sounds v jedné z nejkrásnějších scenérií vůbec: na plovoucí scéně přímo na vodní hladině mezi mostem Legií a Slovanským ostrovem, v blízkosti Národního divadla a s úchvatným panoramatem Pražského hradu v pozadí se odehraje historicky první koncert České filharmonie na Vltavě. Kromě stejnojmenné Smetanovy symfonické básně z cyklu Má vlast a Dvořákova jásavého, energického a zvukově opojného Karnevalu zazní Janáčková monumentální Glagolská mše, jedna z nejsilnějších duchovních skladeb našich hudebních dějin, psaná na staroslověnský text. V čele České filharmonie stane její šéfdirigent Semjon Byčkov, vystoupí také renomovaní pěvci Evelina Dobračeva, Lucie Hilscherová, Aleš Briscein a Jan Martiník, sólo na varhany přednese Daniela Valtová Kosinová. Vedle České filharmonie a sólistů se na plovoucí scéně představí také Pražský filharmonický sbor pod vedením sbormistra Lukáše Vasilka.

Koncert se koná u příležitosti předsednictví ČR v Radě EU.

Ředitel Prague Sounds Marek Vrabec: Od počátku bylo jasné, že chceme světu ukázat to, na co může být Česká republika hrdá

Jak vznikl projekt Koncert pro Evropu?

Na začátku byl bláznivý nápad koncertu na plovoucí scéně přímo na řece Vltavě v Praze. Myslím, že díky úspěchu koncertu Hope for Prague z roku 2020, který jsme společně s Českou televizí realizovali v první vlně covidové krize, a který měl velký úspěch i mezinárodně, se na nás obrátil Úřad vlády, zdali bychom pro české předsednictví nezorganizovali podobnou akci. V minulosti obléty fotografie i záběry z plovoucí scéně doslova celý svět. Koncert Hope for Prague zaznamenala v koprodukcí s Českou televizí i mezi-

národní TV ARTE. Přítomni byli i reportéři Reuters či AP. Ukázalo se, že projekt může být nejen jedinečným živým zážitkem, ale má své kouzlo i na televizních obrazovkách a zároveň je skvělou reklamou pro Prahu a Českou republiku. I to bezpochyby hrálo významnou roli, proč Úřad vlády s projektem Koncert pro Evropu oslovil právě nás. Že jsme dostali důvěru uspořádat oslavu našeho společného evropského domova, který v dnešní válečné době ještě nabývá na významu, je pro nás obrovská čest.

Byla první forma (plovoucí scéna s Pražským hradem v pozadí), nebo hudba (Dvořák, Smetana, Janáček)? Kdo a co se bude hrát pro Evropu, bylo jasné? Nebo byly ve hře nějaké další varianty?

Oboje šlo tak trochu ruku v ruce. I když jak už jsem zmínil, unikátnost plovoucí scéně Prague Sounds, která kromě prvotřídních uměleckých výkonů nabízí také jedinečný pohled na Prahu, hrála významnou roli. Hned od počátku bylo rovněž jasné, že budeme chtít světu ukázat to, na co může být Česká republika hrdá, a to je právě Česká filharmonie a historie české klasické hudby. Proto jsme vybírali z tvorby našich nejslavnějších skladatelů, kteří naši zemi proslavili i v zahraničí – Antonína Dvořáka, Bedřicha Smetany a Leoše Janáčka. Beethovenova Óda na radost jakožto hymna Evropské unie, to je milá a nepsaná povinnost. Další program se vykristalizoval poměrně snadno. Když oslava, tak Karneval, když plovoucí scéna na Vltavě, tak Vltava. Na závěr pak jedna z nejsilnějších duchovních skladeb historie hudby vůbec – monumentální Glagolská mše.

Je volba českých umělců správnou cestou?

Chceme přece vyslat do Evropy hudební pohlednici s tím nejreprezentativnějším, co máme. A Česká filharmonie je špičkový orchestr ve vrcholné formě,

kterým se můžeme v Evropě blýsknout více než čímkoliv jiným. Záběry z tohoto koncertu obletí minimálně celou Evropu. Je to tedy ideální příležitost prezentovat české hudební umění v jeho vrcholné formě.

Plovoucí scénu už máte s kamerami ozkoušenou. Znamená to přesto nějaká omezení a výrazné komplikace oproti koncertu bez záznamu?

V tomto případě vzniká projekt od samého začátku v úzké součinnosti s kolegy z České televize, producentem Jiřím Hubačem, režisérem Adamem Rezkem a dalšími, aby záznam nejenom nenarušil atmosféru na místě, ale zážitek pro diváky ještě dále umocnil. Oproti koncertu bez záznamu to znamená více práce, schůzek a jednání pro mě a náš tým, ale i adrenalinu na místě. Z pohledu běžného diváka to však žádná omezení ani komplikace nepřináší.

Získávají z Vašeho pohledu diváci maximální zážitek převeditelný na obrazovky?

Samozřejmě, že živý zážitek nic nenahradí, proto všechny srdečně zveme na plovoucí scénu, ale i na nábřeží, lodičky, most Legií i Slovanský ostrov, odkud lze koncert také sledovat. Kdo ale tuto možnost nemá, je pro něj televizní přenos skvělou alternativou. Koncerty Hope for Prague či Recitál Jiřího Suchého, které jsme společně s Českou televizí v rámci našeho festivalu realizovali, ukázaly, že je záznam koncertu pro televizi svébytná disciplína, a že když od samého začátku spolupracujeme, výsledek může být skvělý. Tak se 2. září od 20:10 dívejte na ČT1 nebo ČT art a posuďte sami.

21:20

Cirque du Soleil: Volta

PREMIÉRA

Původní představení Volta, což v italštině znamená čas nebo obrat, mělo premiéru 20. dubna 2017 na domovské scéně souboru v kanadském Montrealu. Hlavním tématem byla životní proměna člověka s přijetím sebe sama a nalezením vlastní svobody. Vystoupení jednotlivých akrobatů a umělců byla inspirována pouliční kulturou a moderními a extrémními sporty jako parkurem či čísly na BMX. O složení synthpopové hudby byl požádán Anthony Gonzalez, frontman francouzské kapely M83, a o výrazně stylizované kostýmy se postaral módní návrhář Zaldy Goco, známý pro svou spolupráci s Lady Gaga, Gwen Stefani či Michaellem Jacksonem. Ústřední postavu Waze ztělesnil kanadský tanečník Joey Arrigo a hlavními zpěváky se stali Darius Harper a finská zpěvačka a houslistka Camilla Bäckman. Představení je také spojováno s tragickou událostí v americké Tampě 17. března 2018, kdy po pádu z šesti metrů zahynul vzdušný akrobat Yann Arnaud.

SO 3. září

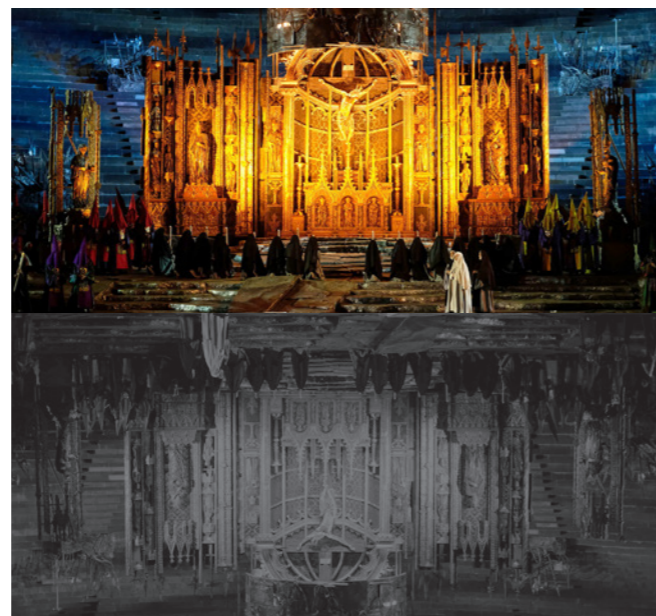
20:15

Giuseppe Verdi: Trubadúr

PREMIÉRA

Monumentální inscenace zesnulého legendárního režiséra Franca Zeffirelliho přivádí operní pěvkyni Annu Netrebko do arény ve Veroně, kde předvádí svůj dlouho očekávaný debut v jedné z nejoblíbenějších oper Giuseppe Verdiho Trubadúr. Ta je považována za jedno z jeho mistrovských děl plného emocí a výrazných melodií. Vzor italské romantické opery, ale také impozantní výzva pro zpěváky. Hvězdné obsazení této inscenace naplňuje všechna očekávání. Vedle Anny Netrebko jako Leonory účinkují Verdiho vynikající barytonista Luca Salsi jako hrabě di Luna, Yusif Eyvazov se zase vrací do arény jako jeho protivník se silným hlasem Manrica. V roli Azuceny se představí hvězda MET Dolora Zajick, prestižní soubor doplňuje mladá rostoucí italská hvězda, basista Riccardo Fassi, jako Ferrando.

Sbor se sbormistrem Vitem Lombardim a orchestrem Veronské arény řídí Pier Giorgio Morandi, televizní režii má na starosti Tiziano Mancini.

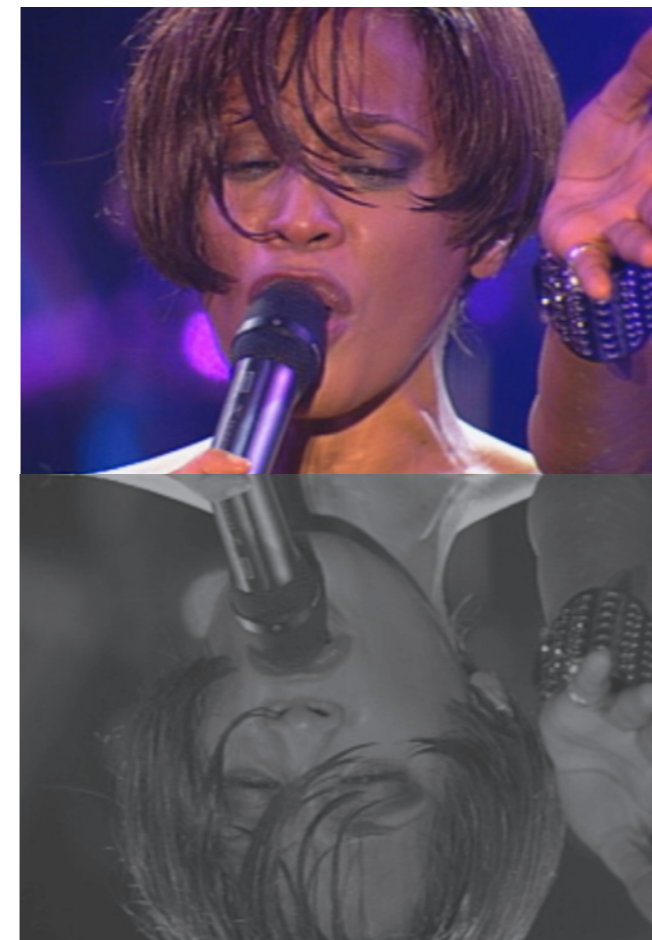

22:50

Ernest Hemingway: čtyři svatby a jeden pohřeb

PREMIÉRA

Ernest Hemingway, nositel Nobelovy ceny za literaturu za novelu Stařec a moře, je jedním z nejslavnějších amerických spisovatelů dvacátého století. Milovník koridy, vášnivý lovec, notorický pijan a ve svých vlastních očích nenapravitelný svůdník. V poslední vůli žádal, aby lidé brali jeho životní příběh spíše jako sled jakýchsi dobrodružných úletů. To přání není vůbec nepochopitelné, když si uvědomíme, že jeho soukromý život vypovídá o mnohem citlivější a zranitelnější bytosti, než je onen obraz mužného hrdiny, jaký sám o sobě až do konce života úzkostlivě pěstoval.

NE 4. září

20:15

Folkový kolotoč po 40 letech

PREMIÉRA

První červnový víkend se na sedmi scénách Domu kultury Poklad v Ostravě-Porubě v rámci obnoveného festivalu Folkový kolotoč vystřídal na sedmdesát kapel a písničkářů. Účinkují AG Flek, VKV, Eniesa, Jaromír Nohavica, Neřež, Oldřich Janota & Uvidíme, uslyšíme, Žofie Kabelková, Jakub Noha band, Žamboši, Michal Prokop trio, Mike Fojtík & přátelé, Eva Blondýna Suková, Sova & Slamák, Robert Křesťan & Druhá tráva, Jaroslav Samson Lenk, Slávek Janoušek a Vlasta Redl & kapela

21:25

Whitney: úžasný hlas, smutný příběh

PREMIÉRA

Dobývala hitparády po celém světě, svou krásou si podmanila i filmové plátno, vydělávala miliony dolarů. Přesto americká zpěvačka Whitney Houston nikdy nenašla to, co hledala – osobní svobodu a rodinné štěstí.

Uznávaným režiséřům Nicku Broomfieldovi a Rudi Dolezalovi se podařilo najít a zpracovat velké množství dosud neviděných záběrů a exkluzivních nahrávek tak, aby ve spojení s exkluzivními výpověďmi členů nejbližší rodiny a spolupracovníků nabídli bez příkras pravdivý obraz zářivé hvězdy. Dokument tak zachycuje kariérní růst mladé zpěvačky a její cestu na vrchol světové populární hudby, ale i soukromý život plný pochybností a nezvládnutých závislostí. Všechny kroky a životní rozhodnutí Whitney Houston nezadržitelně směřovaly k 11. únoru 2012, kdy její život tragicky skončil v pouhých 48 letech.

PO 5. září

20:15

Koncert ze Schönbrunnu 2022

PREMIÉRA

Od roku 2004 pořádá pravidelně orchestr Vídeňských filharmoniků letní koncerty v zahradách paláce Schönbrunn ve Vídni. Vzhledem k tomu, že se koncerty konají ve veřejném prostoru a jsou přístupné zdarma všem divákům, je o ně obrovský zájem a často je i přes nepřízeň počasí navštíví neuvěřitelných 80 000 posluchačů. Rakouská televize ORF je také nabízí do více než 80 zemí celého světa, a tak i my v České republice máme možnost být u toho. V minulých letech se koncerty konaly pod taktovkou významných dirigentů včetně Bobbyho McFerrina, Plácida Dominga, Valeryho Gergieva, Semjona Byčkova nebo v loňském roce Daniela Hardinga. Letos diriguje poprvé Andris Nelsons.

ÚT 6. září

20:15

Dámská šatna

PREMIÉRA

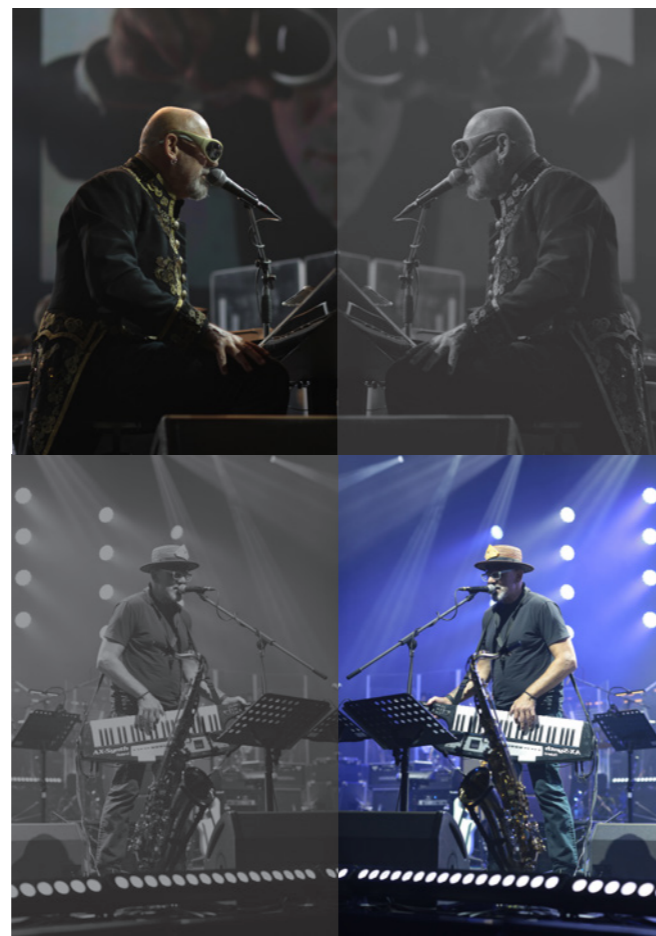
Podle zkušeností Arnošta Goldflama je dámská šatna tou nejdůležitější místností v divadle. V dámské šatně se totiž řeší vše podstatné i nepodstatné: od poměrů v divadle přes zákony hereckého řemesla až po soukromý život. V Goldflamově hře, oblíbené diváky i herečkami, můžeme do jedné takové dámské šatny zavítat a prožít se čtyřmi regionálními umělkyněmi nervózní období čekání na obsazení, vzrušující premiéry i každodenní rutinu repríz, ale především jejich na jednu stranu obyčejné, ovšem na druhou stranu zcela neobyčejné životy. Dámskou šatnu v případě pražské inscenace v autorově režii sdílejí Daniela Kolářová, Dana Batulková, Evellyn Pacoláková a Petra Tenorová.

21:55

Balage 60

PREMIÉRA

Unikátní koncert k šedesátým narozeninám legendy české hudební scény Oty Balage uspořádala společnost Live Nation a zazněly na něm všechny zásadní skladby z tvorby skupin, ve kterých působil, skladby jeho přátel a také slavné světové cover verze hitů v symfonickém provedení. Mezi pozvanými hosty byli mimo jiné Velký symfonický orchestr, Tango, Nová růže, BSP, Balage band, Bára Basiková, Eva Burešová, Tereza Černochová, Tonya Graves, Dan Bárta, Vilém Čok, Roman Dragoun, Vojta Dyk, Roman Holý, Mirek Chyška, Mirek Imrich, Jiří Křivka, Michal Pavlíček, Matěj Ruppert, Kamil Střihavka, Tereza Kopáčková a mnoho dalších.

ST 7. září

20:15

Burian vs. Dědeček

PREMIÉRA

Ve svém trabantu objeli socialistické Československo stokrát křížem krážem, a i když jim režim šlapal na paty, uskutečnili stovky koncertů a divadelních představení. Uměli psát i nekonfliktní písně, ale ani ty se bez ironie a sarkasmu většinou neobešly. I proto se nikdy nestali představiteli showbyznysu – přitom šlo o podařenou show, jen bez byznysu. V televizi se tak mihli jen sporadicky, přesto jejich dvojice zapůsobila tak silně, že ač jim to samotným někdy není příjemné, i po pětatřiceti letech sólových kariér je leckdo vnímá jako členy dávné dvojice.

Dokumentární film se společně s oběma hrdiny a jejich trabantem vydává na putování až na samotný počátek – do dob, kdy se potomek slavné umělecké rodiny Burian a bouřlivák Dědeček potkali na vysoké škole.

Film vznikl na půdorysu osvědčené spolupráce režiséra Marka Najbrta a muzikologa Pavla Klusáka, v rámci které předloni vznikl dokument o další autorské dvojici – Vodňanském a Skoumalovi. Na svou ambici mapovat nejvýznamnější osobnosti a okolnosti českého poetického humoru a autorské písně navazují nyní tvůrci dalším snímkem. I pro dílo Buriana s Dědečkem je charakteristický humor coby ostře svědčící zrcadlo doby, i zde se objevuje nadčasové téma střetu nezávislé kultury s normalizací.

Jan Burian a Jiří Dědeček: Tohle natáčení i naše občasně současné vystupování představuje jakési pokračování celkem jiskřivého vztahu mezi námi

Co říkáte na název Burian vs. Dědeček? Je podle Vás vystihující?

Jan Burian (JB): Je v něm určité napětí, což je dobré pro titulky. My jsme s Jiřím ovšem nikdy nestáli proti sobě, dokonce ani v době, kdy jsme se rozcházel a naše vztahy nebyly ideální. Tím méně teď.

Jiří Dědeček (JD): Asi je spíš tržní než vystihující. Média pořád chtějí nějaký konflikt, ale my jsme se mu vždycky snažili předcházet, proto jsme se taky vlastně rozešli včas. Aby konflikt nenastal, myslím takový ten zásadní a definitivní, po němž už spolu lidi nemůžou ani promluvit. My celkem můžeme, což je dobré, versus sem, versus tam.

Přineslo Vám něco natáčení? Nějaké nové poznatky o Janovi či o Jiřím nebo něco o Vaší spolupráci?

JD: Nepochybně. Například jsem si musel hlouběji uvědomit, že toho chlápka mám rád; dokud se to takhle veřejně neprohlásí, nemá to tu váhu. Nemluvě o obrazu, jak se držíme za ruku a odcházíme přes Letenskou pláň. Byl a je jako bratr, tolik času jsme spolu strávili a zažili krásné i hnusné v tom byrokratickém boji s bolševikem. A taky

mi došlo, jak se mi z hlubin vědomí vynořují úryvky z jeho písniček z dob společného působení. Je to součást slovního pokladu, který jsem si navždycky přivlastnil spolu s dílem třeba Karla Tomana nebo Františka Gellnera.

JB: Nevěděl jsem, že Jiří v dětství chvíli kopíroval Karla Kryla, to mě pobavilo. Jinak mě překvapuje často, zejména tím, co napíše. Baví mě to. Tohle natáčení i občasné současné vystupování s Jiřím zdaleka nepředstavuje jen vzpomínky, ale jakési pokračování celkem jiskřivého vztahu mezi námi a příležitost tohle aktuální jiskření přenést i na publikum v sále nebo před televizní obrazovkou.

Ve filmu simulujete cestování trabantem. Na kterou z cest vzpomínáte rád?

JD: Asi to bude ta lednová cesta do Chebu v hloubi osmdesátých let, kdy jsme se kousek za Prahou vybourali, mluvíme o tom ve filmu. Určitě jsme byli jedni z mnoha, kterým se to v trabantu stalo, ale my jsme to ve zdraví přežili. A když nás jeřáb vylovil a postavil na kola, jeli jsme dál. Dobře to dopadlo, proto vzpomínám rád. Kdyby to dopadlo špatně, žádné vzpomínky nebudou.

JB: Já na trabanta zase tak radostně nevzpomínám, sem tam nám nefungovaly brzdy, byla v něm zima. Byli jsme schopni přežít ty cesty hlavně proto, že jsme byli mladí a bavilo nás, že jsme si uchovali značnou míru svobody a že to, co jsme dělali, dělalo radost spoustě dalších lidí. Vzpomínám na vyprodané koncerty, na odvážné pořadatele, na spoustu Jiřího vtipů a textů. Auto mi je dost ukradené.

Pane Dědečku, Váš kolega je v dokumentu vůči určitým televizním výstupům značně kritický. Jak se na tyto záznamy díváte zpětně Vy?

JD: Chápu ho a celkem s jeho postojem souhlasím, vypadáme tam jako pitomci. Já za tím ale cítím to napětí ze situace – v televizi se objevujeme sporadicky, neumíme se před kamerou chovat přirozeně, nikomu nestojíme za to, aby nám to vysvětlil, navíc pořád musíme dávat pozor, aby byl repertoár „přijatelný“... Jsem rád, že je vidět, že jsme se vyvinuli, a za to mapování vývoje jsem vlastně vděčný.

Za filmem stojí dvojice Najbrt-Klusák, viděl jste jejich dokument o Vodňanském a Skoumalovi?

JB: Já mám s Markem Najbrtem i s Pavlem Klusákem

celoživotně ty nejlepší zkušenosti. Dokument o V + S je poctivý a zábavný a jsem moc rád, že vznikl.

JD: Moc hezkej. Byl to určitě jeden z důvodů, proč jsme i my souhlasili s natočením něčeho podobného.

Pane Buriane, dokument má stopáž necelou hodinu. Chybí tam za Vás něco zásadního?

Je to dokument o spolupráci dvou dosti svérázných osob, o dvojici. V tom mně vlastně nic nechybí. Něco jiného by bylo, kdyby to někdo chtěl brát jako celistvý dokument o Jiřím nebo o mně. Jeho i moje tvorba po našem rozchodu je mnohem širší a rozmanitější. Mohu-li mluvit třeba jen za sebe, vydal jsem od té doby více než dvacet knih a natočil stejný počet písňových alb v různých konstelacích, měl pětkrát víc koncertů, než jsme stihli s Jiřím. V tomto smyslu o nás tento dokument nevypráví a ani si nedělá ty ambice.

Čeho z té dobré hluboké stopy, kterou jste zanechali v lidech, si vážíte nejvíc, Jiří?

JD: Mluvíte o dobré a hluboké stopě, tak to asi bude pravda. A z ní pak toho, že vydržela dodnes. Lidi mi píšou, když si objednávají koncert, přicházejí a s láskou vzpomínají. Stopa se zdá být tak hluboká a dobrá, že člověka zavazuje v tvorbě i v postojích.

21:10

Na plovárně s Jiřím Strachem

PREMIÉRA

Tentokrát přijal do talk show Marka Ebena pozvání Jiří Strach. Dnes uznávaný režisér začínal u filmu a v televizi jako herec například ve filmech Smrt krásných srnců nebo Lotrando a Zubejda. V roce 1999 absolvoval FAMU. Jeho prvním celovečerním hraným filmem je vánoční pohádka Anděl Páně z roku 2005. Ta se dočkala pokračování o jedenáct let později. V roce 2006 se oženil s Magdalenou Stupkovou. Pro televizi natočil na třicet projektů včetně nejnovější minisérie Docent, kterou Česká televize uvede v příštím roce.

21:40

Quo Vadis, Aida?

PREMIÉRA

Je rok 1995 a Aida pracuje jako překladatelka pro OSN ve Srebrenici. Její rodina je mezi tisíci místními, kteří hledají v „bezpečné zóně“ OSN útočiště před srbskou armádou. Pár hodin od míst, kde s oblibou trávíme letní dovolené, se schyluje k největší evropské tragédii od konce druhé světové války. Při vyjednáváních si Aida postupně uvědomuje vážnost situace. Jde o osud města i o život jejích milovaných. Podaří se jí je zachránit? Nekompromisní a zároveň hluboce lidský snímek režisérky Jasmily Žbanić svou emoční silou dalece předčí většinu válečných filmů. Nesoustředí se totiž na vykreslení násilí, ale na příběh konkrétní ženy a nepředstavitelná dilemata, která před ní válka staví. Film Quo Vadis, Aida? měl premiéru na festivalu v Benátkách, po celém světě posbíral několik ocenění a nominací včetně oscarové za nejlepší cizojazyčný film.

ČT 8. září

20:00

Dvořákova Praha 2022 – zahajovací koncert

PŘÍMÝ PŘENOS

Zahajovací koncert festivalu Dvořákova Praha nabídne posluchačům i letos dvě nejoblíbenější kompozice Antonína Dvořáka, které se staly festivalovou fanfárou: Novosvětskou symfonii a Violoncellový koncert h moll. Zatímco Dvořákova hudba krouží vytrvale světem, světoví interpreti přijíždějí do Prahy, aby ji zahráli tam, kde má domovské právo – v Rudolfinu, kde Dvořák dirigoval vůbec první koncert České filharmonie.

Mnichovská filharmonie je známá především svou mahlerovskou a brucknerovskou tradicí a již od svého založení v roce 1893 významně obohacuje mnichovský hudební život. Myung-whun Chung zahájil svou hudební dráhu jako klavírista a laureát nejvýznamnějších klavírních soutěží. Po dalším studiu v USA nastoupil v 80. letech kariéru dirigenta a řídil řadu nejprestižnějších světových orchestrů. Zároveň působí jako vůbec první čestný kulturní velvyslanec Koreje v jejích dějinách. Oceňovaný mladý španělský violoncellista Pablo Ferrández není českému publiku neznámý – v Rudolfinu letos zazářil po boku houslistky Anne-Sophie Mutter za doprovodu České filharmonie, nyní se tento mladý vítěz Mezinárodní soutěže P. I. Čajkovského a držitel ceny Opus Klassik v kategorii „Mladý umělec roku“ představí divákům v Dvořákově koncertě h moll. (V přestávce Události v kultuře.)

PÁ 9. září

20:15

Muzikál expres – 30 let

PREMIÉRA

Od roku 1990 se na vlnách Českého rozhlasu vysílá jediný muzikálový magazín v českém éteru. Jeho tvůrci, Michael Prostějovský a Pavel Bár, informují každý týden posluchače o muzikálovém dění doma i ve světě. Svě 30. výročí oslavil Muzikál expres koncertem sestaveným z melodií z nejslavnějších českých a zahraničních muzikálů v podání našich předních muzikálových zpěváků. Za hudebního doprovodu Rozhlasového Big Bandu Gustava Broma pod vedením Vladimíra Valoviče zazněly písně z Jesus Christ Superstar, Vlasů, West Side Story, Carmen, Spamalotu, Evity, Největšího showmana, Elisabeth či Miss Saigon. Koncertem provedli Sandra Pogodová a Lukáš Adam.

21:05

Santana: 1982 US Festival

PREMIÉRA

Když slavný kytarista Carlos Santana přijal v roce 1982 nabídku investora Steva Wozniaka na účast v rámci US Festivalu, možná ještě netušil, že odehraje strhující koncert, který mnozí z fanoušků budou srovnávat s jeho slavným vystoupením na legendárním Woodstocku v roce 1969. Se svou kapelou naservíroval fanouškům celou řadu svých nejznámějších písní, včetně Black Magic Woman nebo Oye Como Va. Navíc ve skladbě Incident at Neshabur jako speciální host vystoupil i legendární klavésista Herbie Hancock. Zajímavým zpestřením koncertu je i aktuální rozhovor s Carlosem Santanou, který se mimo vzpomínek na festival zamýšlí nad svou kariérou, charakteristickým zvukem i kořeny své hudby.

22:15

Já, Bruce Lee

PREMIÉRA

Ačkoli nás od smrti tohoto mistra bojových umění dělí už půlstoletí, jeho pseudonym zná snad každý. Pokud se ovšem řekne „Lee Jun-fan ze San Francis-ka“, vzpomene si možná hrstka Američanů čínského původu. Bruce byl mužem dvou kontinentů. Narodil se v Americe, ale vyrostl v Asii. Bez disciplíny a umění, v němž se zdokonalil v Hongkongu, by později neprorazil v Hollywoodu. Dokument poutavým a vizuálně ohromujícím způsobem zobrazuje jak jeho život, tak dlouhotrvající obrovský vliv na svět bojových umění a filmový průmysl.

SO 10. září

20:15

Elvis zblízka

PREMIÉRA

Po dlouholetém opuštění hudebního světa a budování herecké kariéry se Elvis Presley na konci šedesátých let rozhodl vrátit na hudební pódia a vzít si zpět své království. Vyvrcholením jeho snahy byla série koncertů v Las Vegas v polovině roku 1970.

Dokument poskytuje autentický pohled na Presleyho návrat k živým vystoupením se vším, co k tomu patří. K vidění tak jsou záběry ze zákulisí od zkoušek se skvělou kapelou i sboristy přes odpočinek a vtipky před koncertem až po strhující vystoupení před nadšeným publikem. Fanoušci na tuto speciální událost přijeli ze všech koutů světa a nechyběly ani zářivé hvězdy filmového a hudebního průmyslu. Série jeho koncertů nakonec překonala všechna očekávání a zcela oživila kariéru krále rokenrolu.

21:50

Dobrodružství Priscilly, královny pouště

PREMIÉRA

Hrdiny svérázného road movie jsou dva transvestité a jeden transsexuál, kteří se ze Sydney vydávají v ojetém autobuse láskyplně nazývaném ženským jménem Priscilla přes poušť do australského vnitrozemí, aby v městečku Alice Springs účinkovali se svou show, v jejímž rámci muži tančí ve výstředních ženských kostýmech na populární hity ze sedmdesátých let. Cestou se trojice setkává s nejrůznějšími lidmi, z nichž ovšem ne všichni jsou ochotni jejich odlišnost akceptovat.

Režisér a scenárista Stephen Elliott se ve svém snímku nevyhýbá pečlivě volené vulgaritě a křiklavě

TÝDEN DÁRKŮ

melodramatičnosti. Jeho snímek, odkazující ke klasickému, často kýchovitým hollywoodským muzikálům, je prokládán řadou tanečních čísel, jimž dominují vizuálně opulentní kostýmy ústřední trojice. Jeho hlavním tématem však zůstává tolerance k odlišnosti a hledání životní rovnováhy a naděje. V hlavních rolích excelují Terence Stamp, Hugo Weaving a Guy Pearce. Snímek, který byl premiérově uveden v roce 1994 na věhlasném filmovém festivalu ve francouzském Cannes, získal Oscara za nejlepší kostýmy a celou řadu dalších cen.

NE 11. září

20:15

Já, Alfred Hitchcock

PREMIÉRA

V době, kdy se psala pravidla filmové tvorby, už je Alfred Hitchcock bořil a vytvářel svá vlastní. Od boje s cenzurou až po používání manipulativních taktik k ovládnutí herců, skandálním obsahem až po pečlivou přípravu. Šest desetiletí jeho filmové tvorby přineslo revoluci ve vizuálním vyprávění příběhů, ale jak kritici, tak studia a ani Americká akademie filmového umění a věd si s ním v jeho neplodnějším uměleckém období nevěděli rady. Dnešní dokument obsahuje velkorysé záběry z jeho klasických filmů, osobní archiv a upřímné rozhovory, a to jak s těmi, kteří ho znali osobně, tak s nejuznávanějšími hollywoodskými osobnostmi včetně Johna Landise, Eliho Rotha, Edgara Wrighta a dalších, kteří čerpali z jeho studnice inspirace. Chybět samozřejmě nebude svědectví jeho nejbližších rodinných příslušníků.

21:40

Whiplash

PREMIÉRA

Americký nezávislý snímek Whiplash provázely okamžitě po uvedení na filmovém festivalu v Sundance v roce 2014 nebývale pozitivní kritické ohlasy a rychle se zařadil mezi přední oscarové favority. Nakonec byl vyznamenán ve třech kategoriích za nejlepší střih, mix zvuku a nejlepší herecký výkon ve vedlejší roli pro J. K. Simmonse, jenž zde předvedl svůj životní výkon jako náročný a nelítostný učitel hudby Terence Fletcher. Proslulý dirigent jazzové kapely na Shafferově konzervatoři dává životní šanci nadějnému bubeníkovi Andrewovi Neimanovi, což byla první velká dramatická příležitost pro začínajícího herce Milese Telleru. Andrew hned při první příležitosti na vlastní kůži zakusí nevybíravé metody nekompromisního vedoucího jazzového orchestru, který ho dožene k slzám. Zarputilého bubeníka ale pohání touha obstát v elitní konkurenci a dosáhnout dokonalosti navzdory tvrdému drilu, který často zachází za únosnou mez a dovádí ho na samý pokraj šílenství. Náročný učitel to však považuje za naprostou nezbytnost, protože jen tak dokáže ze svých žáků dostat víc, než se od nich vůbec očekává.

DOUPĚ HITŮ

OD 16. ZÁŘÍ

Nově připravovaný pořad Doupe hitů je formát postavený na velmi výrazných hudebních osobnostech a představí známé české hudebníky napříč žánry bezprostředním hraním a povídáním s hosty, kteří byli pro jejich kariéru zásadní. Každému interpretovi budou věnovány tři díly – první zachytí hudební začátky, druhý cestu na vrchol a třetí současnou tvorbu. Do každého z pokračování si host pozve své spolupracovníky, se kterými bude prostřednictvím písniček a spontánního povídání mezi nimi vzpomínat na atmosféru doby, kdy si těch pár akordů a melodií ze zkušebny začala pobrukovat celá země.

V intimním prostředí klubu, který v něčem připomíná velice luxusní a krásnou zkušebnu, stojí muzikanti s diváky takřka na dotyk. To vytváří velmi neformální a uvolněné prostředí, oproštěné od „tlaku“ velkého koncertního pódia. V Doupeti se muzikantům zkrátka dobře hraje i povídá. Své hity a okolnosti jejich vzniku tu představí například Michal Prokop, Ivan Hlas nebo Petr Fiala s Mňágo a Žďorp.

scénář: Honza Vedral // **režie:** Vít Bělohradský // **dramaturgie:** Radim Smetana // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producent:** Jiří Hubač // **účinkující:** Michal Prokop, Petr Fiala, Ivan Hlas a další

Scenárista **Honza Vedral:** V každém díle musí zaznít hity, které lidi znají

Když jste se s tvůrci Doupete Mekožho Žbirky rozhodli, že v klubu se zhasínat nebude, jak pokračovala debata nad novými díly?

Mekožho odchod byl náhlý a všechny nás velmi zasáhl. V té době už se plánovalo natáčení čtvrté řady. S kreativním producentem Jiřím Hubáčem i šéfm ČT art Tomášem Motlem nám nezávisle na sobě přišlo správné, že by z unikátního a velmi intimního prostředí Doupete měla hudba na obrazovkách ČT znít i dál. Zároveň jsme chtěli, aby šlo o jiný formát pořadu, než je talkshow, už jen protože Mekožho jednoduše nahradit nelze. Chtěli jsme vytvořit pořad o muzikantech a zaměřili jsme se na to nejcennější, co mají. Na písničky, které všichni známe, ale o kterých se třeba ještě můžeme něco dozvědět.

Jak probíhal výběr hostitelů?

Věděli jsme, že jeden hostitel musí mít zajímavou historii, musí být stále koncertně aktivní a úspěšný, nesmí to být úplný introvert a musí utáhnout tři díly a v každém musí zaznít hity, které lidi znají. A navíc musí mít chuť a čas jít do trochu jiného formátu, než je zvyklý. Vzhledem k velikosti tuzemské hudební scény to nebyly zas tak jednoduché podmínky.

Existovalo nějaké zadání, které by mělo jednotlivé díly propojit? Jaká je vlastně koncepce Doupete hitů?

Na natáčení s Mekožem se mi vždycky líbila neformální atmosféra a povídání, které muzikanti vedli v šatně před a mezi natáčením. Chtěli jsme, aby spojnicí natáčení byla bezprostřednost. Mezi řečí a hraním ukázat i to, jak to ve které kapele mezi muzikanty chodí. A v každém díle připomenout atmosféru období, o kterém je řeč i s jejich hostem. S režisérem Vítkem Bělohradským jsme načrtli mantinely, které si každý hostitel vyplnil po svém. Výsledek by se dal možná popsat jako komentovaný koncert. O každé písničce, okolnostech jejího vzniku či slávy se dozvíte něco navíc přímo od těch nejpovolanějších.

Prostor má velice intimní atmosféru. Jaké možnosti vytváří pro formát šestadvacetiminutového pořadu?

Prostor Doupete je tak malý a specifický, že v něčem připomíná velice luxusní a krásnou zkušebnu. Muzikanti stojí uprostřed sálu, diváci jsou kolem, takřka na dotyk. To vytváří velmi neformální a uvolněné prostředí, oproštěné od „tlaku“ velkého koncertního pódia. V Doupeti se muzikantům zkrátka dobře hraje i povídá.

ČESKÁ DETEKTIVKA

OD 5. ŘÍJNA

Cyklus se zabývá českou literární detektivkou od jejího zrodu do současnosti. Masová obliba detektivky se datuje do prvních let po 1. světové válce. České země nezůstaly v tomto trendu příliš pozadu. Legendárního Léona Cliftona připravil o čestný titul prvního českého sériového detektiva jeho údajný americký původ. A tak se jím může pyšnit až detektiv Klubičko, jehož první případ napsal Emil Vachek v roce 1928. Po něm následovali další, dnes už (polo)zapomenutí i nezapomenutelní, včetně dr. Mejlíka, revírního Čadka, Ludvy Láceho, kapitánů Kalaše a Exnera, rady Vacátka, dr. Pivoňky, malíře Horáce, inspektora Borůvky nebo soustružníka Oty Finka. Čeští detektivové nejsou nadáni výjimečnými vlastnostmi jako jejich anglosaské vzory. Vynikají však znalostí lidských povah a obecně života, což je spolu s rozvážným a přesným úsudkem, pílí a vytrvalostí dovede k objasnění každého zločinu. Kromě originálních českých detektivů má český detektivní žánr ještě to specifikum, že se mu od počátků věnovali (kromě specialistů) také autoři umělecké literatury. Pro českou detektivku platí tedy dvojnásob, že „dobře napsaná detektivka vypovídá o společnosti víc než leckterý ‚vážený‘ román“.

námět: Eva Langšádlová // **scénář:** Karin Stružková, Pavel Mandys, Michal Jareš // **režie:** Adéla Sirotková // **kamera:** David Ployhar // **dramaturgie:** Eva Langšádlová // **výkonný producent:** Jiří Merunka // **kreativní producent:** Ivo Kristián Kubák // **průvodce pořadem:** Ondřej Vetchý

Scenáristé **Michal Jareš** a **Pavel Mandys:** česká detektivka hrála na našem knižním trhu vždy důležitou roli

Čím je česká detektivka specifická?

Pokud odhlédneme od toho, že se někdy odehrává v domácím prostředí (a tím se stává zajímavou pro řadu lidí obývajících daný prostor), přináší česká kriminálka do žánru asi nejnvýrazněji použití humoru, nebo snad ironie. Dost často lavíruje mezi vysokou – a tedy smrtelně vážnou – podobou popisu vyšetřování daného případu a mezi lehce parodujícím a uvolněným pohledem na věc. Vždyť i ti naši vyšetřovatelé jsou spíš posmutnělí dobráci, charakterizo-

vaní jmény jako Klubičko, Borůvka nebo Vacátko... Ostatně parodie byla a je v české detektivce velmi oblíbená a častá.

Jak na tom byli čeští čtenáři – dostali se někdy domácí autoři v zájmu na úroveň zahraničních spisovatelů?

Čekalo se samozřejmě na „nového“ kapitána Exnera (kterého přinášel ve svých prózách Václav Erben), stejně jako dnes se určitě řada čtenářů těší na „novou“ komisařku Výrovou (tedy na knihy Michala Sýkory) nebo na „nového“ Goffu nebo „novou“ Klevisovou. Srovnávat je s velkými náklady třeba McBaina nebo Gardnera asi nejde, ale česká detektivka hrála na našem knižním trhu vždy důležitou roli.

Napadá Vás nějaký jedinečný hrdina, který nemá v literárním světě detektivek obdoby?

Jistěže v českých detektivkách najdeme řadu nečekaných „soukromých“ detektivů, kteří se k případům přimotají a jsou nuceni na vlastní pěst vyřešit danou situaci: v době po druhé světové válce uprostřed čtyřicetiletého období, ve kterém soukromé podnikání neexistovalo, je to určitě věc zajímavá. Typická pro celý východní blok, ale u nás se dlouhodobě tvářící, že to tak je vlastně běžné. Po vražích pátrá barová zpěvačka Eva Adamová, malíř Horác, soustružník Ota Fink.

Co má divákům přinést cyklus Česká detektivka?

Měl by přiblížit pestrost domácí tvorby i její vývoj, dost často závislý na aktuální politické situaci. Ukázat, že má dlouhou a bohatou tradici i kvalitní současné autory.

Daří se filmařům zpracovávat detektivní látky?

Působivější jsou staré černobílé filmy, jako Vražda v Ostrovní ulici (podle Vachkova románu Muž a stín), Třináctý revír (podle Zinkové cesty Eduarda Fikera) nebo „kalašovky“ (opět podle Fikerových předloh) od Petra Schulhoffa.

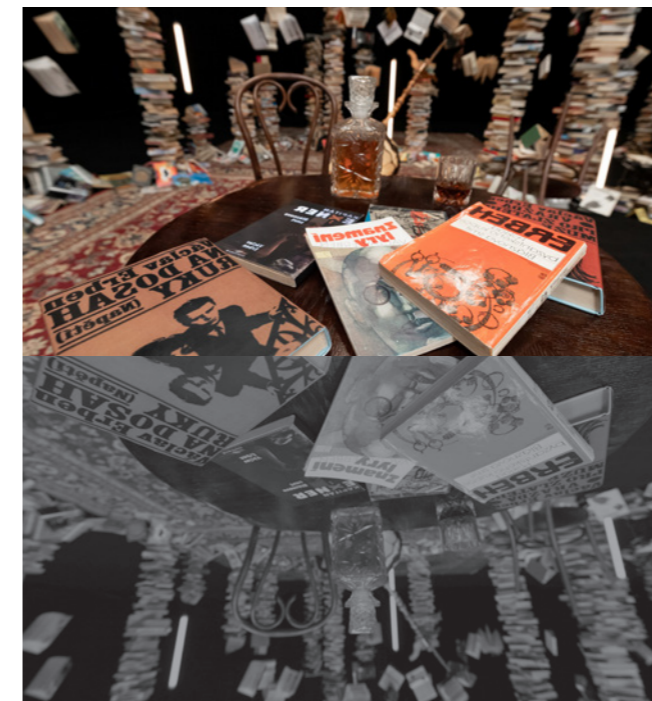
A sluší námětům spíše velké plátno, nebo je žánru dostačující televizní obrazovka, kam se dostávají adaptace přece jen častěji?

Pokud je třísetstránkový román zpracován do hodinové seriálové epizody, tak nutně poztrácí mnoho

detailů a nuancí. Ale když z jednoho románu vznikne seriál, jako tomu bylo nedávno v případě přepisů knih Michala Sýkory, tak je výsledek očividně lepší.

Jak jste spokojeni s výběrem průvodce pořadu Ondřejem Vetchým?

Ondřej Vetchý je patrně nejčastějším představitelem televizních detektivů v posledních letech, takže ta volba byla logická a jasná. Zajímavé jsou pasáže seriálu, v nichž představuje literární hrdiny, které pak sám hrál.

Průvodce pořadem Ondřej Vetchý:

„Detektivky miluji. Třeba příběhy Josefa Škvoreckého a Jana Zábrany, protože mám rád, když mohou být čtenáři interaktivní. Když na základě indicií mohou sami pátrat po pachateli, po motivech zločinů. To jsem miloval už jako kluk. Naopak nemám rád ty příběhy, ve kterých je vrah odhalený už na začátku. Ty pro mě ztrácí kouzlo. Když ale společně s vyšetřovatelem odhaluji důkazy a mohu s ním pátrat po pachateli, tak to je pro mě vzrušující. A když je tam k tomu ještě nějaká přidaná hodnota, jako humor nebo ten detektiv je borec, tak je to pro mě jako čtenáře o to víc atraktivní.“

ŽIVOTNÍ STYL PRVNÍ REPUBLIKY

OD 26. ŘÍJNA

První republika osvobodila společenský život, dala volný průchod zábavě. To je zásadní strukturální změna ve společenském vědomí, změna psychická i sociální. Konečně není už třeba jen stále něco předstírat, maskovat se bezvýznamnou formou spolčování bez politických záměrů. Občanská práva jsou zaručena, lidé se mohou bavit!

Společenský život se mohl rozvíjet i díky tomu, že jeden z prvních zákonů, který byl přijat už v roce 1918, byl zákon o osmačtyřicetihodinovém pracovním týdnem.

Otázkou samozřejmě je, kolik obyvatel Československa se mohlo volnému času věnovat a nemuselo řešit existenční starosti. Ale už ve dvacátých letech si demokracie vytváří svůj vlastní osobitý styl. Nechybí elegance, kultura projevu, smysl pro čest, životní optimismus.

Roztomilým průvodcem celého cyklu je Jan Jiráň, jehož půvabné komentování je nejen zábavné, ale dokonce i poučné. V šesti dílech cyklu je zahrnuta většina aspektů nového životního stylu mladé republiky. Od volného času přes bydlení a architekturu až po módu nebo sport a motorismus.

scénář a režie: Aleš Kisil // **dramaturgie:** Hana Stibralová // **výkonný producent:** Roman Blaas // **kreativní producentka:** Martina Šantavá // **průvodce pořadem:** Jan Jiráň

Průvodce pořadem **Jan Jiráň:** i na fotbal chodili pánové ve vyžehleném obleku s kloboukem na hlavě

Existuje prvorepubliková událost, kterou byste chtěl zažít?

Chtěl bych zažít ledacos, například odpolední atmosféru na Barrandovských terasách, nedělní koupání ve Žlutých lázních i údiv diváků v kině při sledování prvního zvukového filmu. Rád bych poodhrnul tajemství první republiky a přesvědčil se, že byla opravdu tak elegantní a noblesní, jak se o ní traduje a jak se nám zdá zpovzdálí naší doby. A třeba bych skutečně potkal tamějšího podnikatele, který by mi

vysvětlil, že ke spokojenému životu mu stačí sloužit společnosti a řídit se heslem „náš zákazník, náš pán“.

Jsou tendence, kdy se prvky z minulosti vrací, ať už jde o módu, hudbu nebo třeba architekturu. Je podle Vás něco, co zůstane z éry první republiky jedinečné a neopakovatelné?

První republiku máme spojenou nejen s elegancí, ale i s noblesou a elementární slušností. Vždyť i na fotbal chodili pánové ve vyžehleném obleku s kloboukem na hlavě. Hráči soupeře bývali saláti a žabáři, soudce mrkev, a tak se jim nemuselo vyhrožovat lynčem. Škoda, že už se asi nikdy nevrátí respekt ke konkurenci a k jinému názoru. A nejen na fotbalové stadiony.

Idealizace určitého období může být zkreslující. Co se za první republiky nepovedlo? A je dobře, že tato doba přešla?

Škoda, že se během dvaceti let první republiky nepodařilo v lidech probudit větší touhu po demokracii, že se nepovedlo lidem odvrátit od naivního obdivu k ruské proletářské revoluci. Nemuseli jsme se po válce vzdát evropských hodnot a demokracie a nemuseli jsme nosit čtyřicet let místo elegantních klobouků neforemné beranice.

Web start.cz nabídne k sérii navíc rozšiřující videa o kultuře za první republiky. Sestřih ukáže záběry, které nebyly v pořadu využity.

IKONY KAMILA STŘIHAVKY

JARO 2023

Po úspěchu první řady se Kamil Střihavka rozhodl připravit dalších deset dílů, které divákům nabídnou opět mimořádná setkání s muzikanty, největšími hudebními osobnostmi z oblasti rocku, blues, folku, metalu a popu. Všichni hosté se nějakým způsobem ve své umělecké kariéře potkali s Kamilem nebo jsou jeho blízkými přáteli. Pořad opět ukáže exkluzivní pohled do zákulisí života významných hudebních osobností. Diváci dostanou možnost navštívit muzikanty v jejich domácím prostředí, prohlédnout si jejich pracovny, sbírky hudebních nástrojů, nahlédnout do studií, kde tvoří a nahrávají, nebo do zákulisí koncertních a festivalových vystoupení, kde kamery zaznamenávají atmosféru příprav a zvukových zkoušek před samotným výkonem.

režie: Miloslav Levek, Adolf Zika **dramaturgie:** Radim Smetana // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producent:** Jiří Hubač // **v koprodukcii vyrobila:** ZIPO FILM production s.r.o. // **hosté:** Klaudius Kryšpín, Vlasta Redl, Ota Balage, Miloš Meier, Ladislav Křížek, Lenka Dusilová, Bára Basiková, Matěj a Jan Homolovi, Tomáš Hájiček, Lucie Bílá a další

Průvodce pořadem Kamil Střihavka: Jednou z kosmetických změn chystané řady bude zařazení tří dámských hostů

Jaké byly ohlasy na první sérii Ikon? Jste spokojen? Ohlasy byly fantastické. Ať už od lidí, kteří mě oslovovali na ulici nebo na sociálních sítích či od kolegů hudebníků, kde jsme nezaznamenali jediný negativní odkaz. Pro celý tvůrčí tým je to obrovské povzbuzení a úžasná zpětná vazba, za kterou jsme opravdu vděční.

Jak jste zpracovali zpětnou vazbu, měníte něco na konceptu?

Když mluvíte o zpětné vazbě, tak bych rád zmínil téma, které v reakcích diváků Ikon rezonovalo asi nejvíc, což byla délka pořadu. Diváci vnímali dvacet šestiminutovou stopáž jako krátkou, a to téměř v devadesáti osmi procentech příspěvků. Tento časový formát nám byl přidělen koproducentem, tedy ČT,

a vzhledem k mnohaletým zkušenostem České televize při vysílání pořadů tohoto typu jsme toto rozhodnutí samozřejmě akceptovali a snažíme se v rámci necelé půlhodiny o maximum. Koncept se pro druhou sérii Ikon výrazně neliší, ale jednou z kosmetických změn bude zařazení tří dámských hostů, výrazných osobností české hudební scény, které nám skvěle zapadly do dramaturgie chystané řady Ikon.

Ze kterého hosta pokračování máte největší radost?

Jestli můžu mluvit za sebe, tak je to určitě moravský bard Vlasta Redl, kterého jsme se snažili „zlákat“ již do první série. Vlastík je originální osobnost a překážkou pro naši domluvu o jeho účinkování nebyla jeho neochota být součástí tohoto pořadu, ale spíš jeho nepolapitelnost! Nakonec jsme spolu s režisérem a spoluautorem celé série Miloslavem Levkem vyrazili na Vlastův koncert v brněnském Mahenově divadle, kde nás mile překvapil svou reakcí na naši nabídku. V podstatě nám sdělil, že je to pro něj čest a že se na natáčení moc těší. Což se potvrdilo i při samotné realizaci. Byly to dva skvěle strávené dny s tímto výrazným umělcem a zajímavou osobností české hudební scény.

Kdo Vás dokázal při návštěvě nejvíc překvapit?

Z mého pohledu to byla jedna ze zmiňovaných dam, Lenka Dusilová. Moje obavy o to, jestli se mi podaří Lenku v rámci našeho povídání dostatečně „rozmluvit“, se ukázaly jako liché. Lenka byla – stejně jako všichni naši hosté – úžasná, otevřeně upřímná a na konci našeho povídání jsem jí s úsměvem oznámil, že u mě má novou přezdívku: Řeka slov. Víc není potřeba dodávat!

Kde byl tentokrát největší problém se střihem, abyste se vešli do necelé půlhodinky?

Tak touto otázkou jste, jak se říká, „řal do živého“. Musím se smát, ale režisér Ikon Miloslav Levek, který celý pořad také střihá, u každého dílu doslova pláče. Na druhou stranu jsme vděční všem našim hostům za jejich vstřícnost a otevřenost, se kterou opravdu nešetřili.

Petr Kolář – architekt, který si plní své sny

Ještě za studií na UMPRUM založili Petr Kolář se svým spolužákem Alešem Lapkou svůj první architektonický ateliér. Přišla devadesátá léta a volné podnikání, byli jsme totálně nezkušení, ale mladí a drzí, říkají o tom dnes. Po třiceti společných letech v ateliéru ADR nabízejí špičkovou architekturu u nás i ve světě. Získali řadu ocenění. Jedno z nich bylo i za projekt, který vznikl na opuštěném korálovém ostrově na Maledivách. V technicky neuvěřitelně složitých podmínkách navrhli luxusní hotelový resort pro nejnáročnější klientelu. Petr Kolář byl nejen architektem, ale vzal na sebe i roli vedoucího stavby a bytového designéra. V roce 2014 získal resort nejvyšší cenu International Hotel Awards za realizaci Velaa Private Island Maldives a o rok později cenu Luxury Travel Guide Awards. Největší radost má ale Petr Kolář z toho, že i po téměř deseti letech všechno na ostrově funguje. Dobrá architektura pro něj totiž znamená hlavně funkční architekturu. Jeho láska ke sportu se odrazila v projektech Národních olympijských domů, které nás reprezentovaly na OH v Londýně, Pchjongčchangu i jinde. Nové sportovní středisko Saba Rock vzniká na hurikánem zničených zbytcích základů původních budov na ikonickém místě Britských Panenských ostrovů. Dokument ale představí i realizace, které vznikly v domovské české krajině. Nezaprou inspiraci funkcionalismem s logicky utvářeným prostorem, prací se světlem, kdy průhledy spojují interiéry s venkovní přírodou. Na práci tohoto architekta se čeká ve frontě.

scénář a režie: Jana Chytilová // **kamera:** Miroslav Vránek // **střih:** Miloš Málek // **dramaturgie:** Jaromíra Hüttlová // **manažer realizace:** Petr Morávek // **kreativní producentka:** Jana Škopková

Architekt **Petr Kolář:** Každá další zakázka vás posouvá dál a pokaždé vás něco nového překvapí

Film má podtitul Architekt, který si plní své sny. Jaké sny, které jste si nestihl splnit, máte před sebou?

Od začátku naší kariéry jsme snili pracovat na zajímavých projektech, které se nachází na zajímavých místech. Velice

brzy se nám tyto sny začaly naplňovat. Díky této odvaze se mi můj život stal sice časově velmi náročným, ale zároveň extrémně zajímavým. Prožívám každý den něco, co bych nechtěl měnit a zároveň bych rád, aby to ještě chvíli trvalo.

Jste vášnivým sběratelem umění. Z kterého kousku máte největší radost?

Velice obtížně se mi vybírá jedna věc z mé sbírky. Každá z nich má určitý příběh a hodnotu, která nemusí být převedena pouze do financí. Jednou z těch výjimečných je dílo Tonyho Cragga nazvané Elliptical Column - podle mne neuvěřitelně záhadná věc obestřená kompozičním tajemstvím.

Co Vám přinesla škola Martina Rajniše? Vaše práce se přece jen ubírá jiným směrem než Huť architektury.

Martin Rajniš byl jeden z našich učitelů a do života nám předal určitý nadhled, sebevědomí a drive, který se dnes snažíme uplatňovat v životě i v našem ateliéru.

Jaká realizace Vás nejvíc naučila?

Nejvíce jsme se naučili na prvních zahraničních zakázkách v devadesátých letech, ale přesto, že si myslíte, že jste získali nějaké zkušenosti, tak vás každá další zakázka posouvá dál a pokaždé vás něco nového překvapí.

Je něco, čeho ve své práci litujete? Co byste napravil, kdybyste mohl?

Toto není otázka pro odpověď na jednu větu. Určitě by šlo s odstupem času nějaké věci dělat praktičtěji, ale naši kariéru jsme prožili v materiállovém boomu, kde se materiály každým rokem posouvaly dále a dále. Proto je potřeba se na jednotlivé zakázky koukat očima let, kdy byly realizovány. V globálu bych toho ale asi mnoho neměnil.

Slunovraty Petra Nikla

Petr Nikl je zakládajícím členem výtvarné skupiny Tvrdohlaví. Je to intermediální umělec s klasickými kořeny, který se svobodně a přesvědčivě vyjadřuje prostřednictvím tradičních výtvarných technik, ale i autorských knih, interaktivních projektů a improvizovaných akcí na bázi performance, divadla a hudebních vystoupení. Je nositelem Ceny Jindřicha Chalupického z roku 1995, několikanásobným laureátem ceny za nejkrásnější knihu a držitelem Zlatého anděla v kategorii alternativní hudba z roku 2005. Ve stejném roce připravil expozici Zahrada fantazie a hudby pro český pavilon na EXPO v japonské Aiči. Film představuje sumarizující význam díla umělce Petra Nikla v tuzemsku i v zahraničí. Dokument ukazuje Nikla jako všeuemělce s jednotícími principy tvorby. Jeho cestu od divadelních a performančních aktivit s výměnou nejrůznějších rolí a využívání fantastických převleků a her s osobní identitou až k soudobému hledání aktuálního smyslu současného umění ve spojitosti se sociálním zájmem o společenské komunity na kolektivních výstavách. Koncept dokumentu je založen na devíti oblastech jeho tvorby, z nichž každá je zároveň natáčecí situací a každá z nich bude natočena ve specifickém žánru. Tedy herecké i obrazové stylizaci: loutky, knihy, obrazy, grafické listy, hudba, inscenovaná fotografie – maska + převlek, performance, interaktivní projekt, umění času. To vše doprovází osobitá a originální životní výpověď Petra Nikla, který se ohlíží nad svým dosavadním životem, uplynou kariérou a dává pomyslné vize cesty, kam se bude ubírat v budoucnosti.

scénář a režie: Pavel Jirásek // **kamera:** Marek Jícha // **střih:** Jiří Kubík // **dramaturgie:** Martin Polák // **vedoucí produkce:** Kateřina Zavadilová // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček // film vznikl ve spolupráci se statutárním městem Zlín

Umělec **Petr Nikl:** Při své práci musím především oslovit a udivit sebe

Existuje nějaká forma umění, ke které jste se zatím nedostal a pomocí níž byste se rád vyjádřil?

Asi je to film, nepočítám-li hraný loutkový film Requiem na hudbu W. A. Mozarta. Nemám ale ambice vyjádřit se všemi způsoby, pouze vždy hledám formu, která by byla ke sdělení nejvhodnější. Někdy se tyto formy mohou křížit a vzájemně se ovlivňovat. Zkušenost přenesená z jiného vyjadřovacího prostředku může být pro druhou formu prospěšná, ale někdy také ne. Zajímají mne fúze prostředků, jejich vzájemná vazba.

Co Vám přináší umění? Berete tvorbu jako práci – něco, co Vás živí –, nebo jde čistě o radost, která Vám navíc přináší odměnu ve formě peněz?

Tvůrčí proces je pro mne kyslíkem, abych se neudusil sebepozorováním. Je to proudění energie. Neustálé dotazování.

Bylo pro Vás těžké nacházet publikum? Čím jste jej dokázal podle Vás oslovit?

Publikum se nikdy nesnažím nacházet. Nemůžu na něj při práci myslet. To není sobecký přístup. Lidé jsou naštěstí tak různorodí, že se snažím vlastní zkušenost co nejvíc zobecnit, aby nebyla jen pro „určité publikum“, ale pro všechny. Tudíž ani netuším a nepátrám po tom, čím jsem je oslovil. Fanouškovství určité sociální bubliny by mě demotivovalo. Nemůžu a nesmím plnit očekávání kohokoli. Musím především oslovit a udivit sebe, až pak může vzniknout přenos tohoto údivu.

Mluvil jste režisérovi do filmu, nebo jste se oddal jeho vizi?

O filmu jsme diskutovali společně s režisérem, kameramanem i dramaturgem. Nakonec je ale vždy film určen režisérovy citem.

Jak dlouho jste snímek natáčeli? Byl prostor pro improvizaci, nebo jste jeli striktně podle scénáře?

Pracovali jsme metodou inscenovaných situací pro statickou kameru. V průběhu jednoho roku jsme měli na film deset natáčecích dnů. Ve filmu je deset kapitol. Za jeden den jsme natočili jednu kapitolu, která se musela vejít do pěti minut.

Dobře skrytý Jan Klusák

Český hudební skladatel. Doyen české moderní hudby. Nepřehlédnutelný filmový a divadelní herec. Osobitý literát a podivuhodný ezoterik. To vše spojuje v jedné osobě výrazná a stěžejní osobnost českého umění druhé poloviny dvacátého století – Jan Klusák. Principem dokumentu jsou skladatelova zastavení v místech, která se vztahují k jeho životu i dílu. Každé z nich evokuje vyprávění, vzpomínku, anekdotu, případně mystifikaci. Vypravěčem je samotný aktér, záběry všech míst doprovázejí archivní fragmenty dokumentující skladatelovu hudební, filmovou a televizní tvorbu.

„Ve všech mých profesích, zájmech a vášních jsem se snažil být dobře skryt. Slovo úspěch pro mě nemá smysl. Důležitější je pocit štěstí, jímž mě naplňuje hudba a ostatní mé zájmy a vášně.“ Toto jsou poslední věty Jana Klusáka ve filmu o něm samotném. Vystihují mnohé z jeho tvorby i z jeho mimořádné osobnosti.

scénář: Jan Kolář // **režie:** Viktor Polesný // **kamera:** David Ployhar // **dramaturgie:** Hana Stibralová // **výkonný producent:** Jiří Merunka // **kreativní producent:** Ivo Kristián Kubák

Jak přimět svět k úsměvu

Dokument prezentuje svět českého kresleného humoru, jeho historii i současnou podobu v době internetu. Kreslený vtip byl vymyšlen pro oživení novin, časem se vytvořila i některá specializovaná periodika, jako byl slavný britský časopis Punch, francouzský Charlie Hebdo a v Česku například Dikobraz. Kreslené vtipy se udržely v novinách a přesunuly se také na sociální sítě, kde zažily novou renesanci – byť převažující formou jsou nyní digitální fotomontáže, stripy, dokreslovačky a především meme – vtipy, jež se na všechny denně valí ze sítí. Hlavním záměrem hodinového filmu je snaha představit divákům český kreslený humor ve stylu hand-made, jenž má obrovskou tradici a stále je ceněnou a inspirující

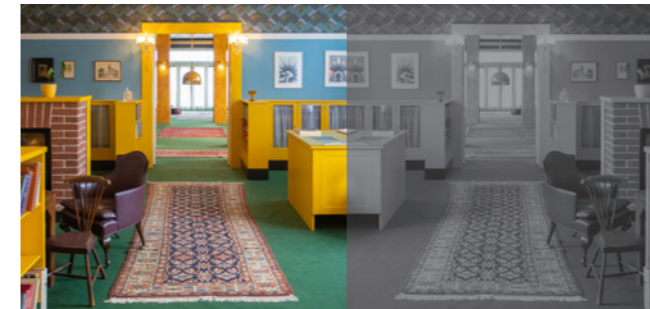
tvůrčí činností pro nastupující generaci. Dokument zachycuje profesní i lidské příběhy několika výtvarníků, které reflektují rozporuplnost současné doby. Kreslený humor má i v dnešní digitální době své nezastupitelné místo v mediální kultuře.

scénář a režie: Vít Olmer // **kamera:** Aleš Lněnička, Daniel Hnát // **manažer realizace:** Petr Morávek // **dramaturgie a kreativní producentka:** Jana Hádková

Toyen, baronka surrealismu

Dokument odkrývá dramatický příběh nekonvenční umělkyně českého původu, která svými názory předběhla dobu. Toyen, statečná žena s nevyjasněnou sexuální identitou, strávila část svého života ve Francii. Blízká přítelkyně André Bretona si vždy zachovala absolutní tvůrčí svobodu i za cenu života v bídě. Nyní se díla nejslavnější surrealistky prodávají za astronomické částky. Pohled na ikonu nekonvenčního umění zprostředkují vzpomínky přátel, četné fotografie i unikátní filmové záběry. Obrazy Toyen reflektují odborníci a především sběratelé, kteří s díly žijí.

scénář a režie: Andrea Sedláčková // **kamera:** Jan Střítežský // **střih:** Jakub Hejna // **dramaturgie:** Lenka Marešová // **vedoucí produkce:** Markéta Tulisová // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček // **koproducent:** ARTE G.E.I.E.

Adolf Loos

Dokumentární portrét architekta, nekompromisního kritika a provokatéra, který přestavěl naše uvažování o tom, co je architektura. Snímek představuje odkaz architekta Adolfa Loose skrze nepublikované archivní materiály a osobní příběhy jeho rodiny a spolupracovníků, které se vážou k České republice i zahraničí. V Plzni a Praze spolu s Brnem se na území České republiky dle všeho nachází největší konvolut zachovaných realizací dnes světoznámého, dříve opomíjeného architekta, brněnského rodáka, vídeňského dandyho, československého občana a kosmopolity.

scénář a režie: Aleš Kisil // **kamera:** David Cysař // **střih:** Miloš Málek // **dramaturgie:** Martin Polák // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček

Loutkový mejdan aneb 30 let souboru Buchty a loutky

Soubor Buchty a loutky, odkazující svým názvem k slavnému americkému souboru Bread and Puppet a současně k české loutkové tradici a nezaměnitelnému českému humoru, si za dobu své existence vytvořil zcela osobitý a jedinečný styl. Na scénu uvedl přes šedesát inscenací pro děti i dospělé diváky. Mnoho z nich patří k tomu nejlepšímu, co v českém divadle za posledních třicet let vzniklo. Představení Rocky IX, Psycho Reloaded, Zchudlý loutkář, Příběh ??? člověka a mnohá další lze skutečně považovat za kultovní. Stejně tak se i jejich dětská představení dočkala stovek repríz a zaujala už něko-

lik generací malých diváků. Hravý a neotřelý přístup k loutkovému divadlu je ostatně to, co tvoří jedinečnost a nezaměnitelnost produkcí Buchty a loutek, stejně jako používání loutek všech typů, a to i těch starých a rozbitých, ale také hraček a předmětů, u kterých by vás nejspíš nenapadlo, že se s nimi dá hrát divadlo.

námět a režie: Jan Mudra // **scénář:** David Bělohradský // **dramaturgie:** Eva Langšádlová // **výkonný producent:** Jiří Merunka // **kreativní producent:** Ivo Kristián Kubák

Milan Kundera: Od žertu k Bezvýznamnosti

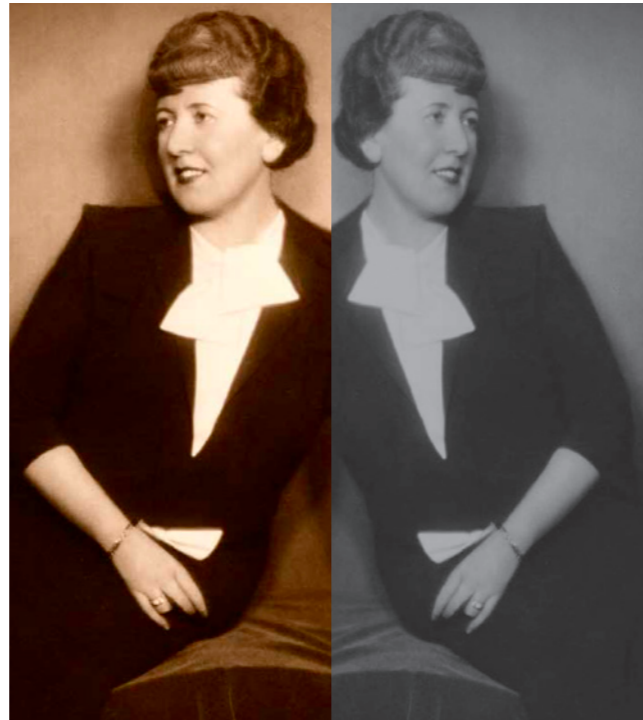
Dokument o Kunderově díle zavede diváky do rodného Brna, do dob, kdy studoval a učil na FAMU, nebo do normalizace, kdy mu bylo bráněno v tvorbě a nebyl vydáván, přestože už získával úspěchy v zahraničí. Jeho divadelní hra Jakub a jeho pán (s Jiřím Bartoškou a Karlem Heřmánkem) sice sklízela úspěchy v českém divadle, avšak jméno skutečného autora na plakátech chybělo. V polovině sedmdesátých let využil pozvání univerzity v Rennes a začal tam přednášet. V roce 1979 ho české úřady zbavily občanství. Kundera to komentoval slovy: „Tehdy vše ovládali Rusové a právě Rusové rozhodli, že už nejsem Čech.“ Prezident Mitterand mu udělil francouzské občanství. Svůj nejslavnější román Nesnesitelná lehkost bytí vydal už jako Francouz.

námět: Miloslav Šmídmajer, Milan Uhde, Jaroslav Kravka // **scénář:** Miloslav Šmídmajer, Jakub Vansa // **režie:** Miloslav Šmídmajer // **kamera:** Pavel Šobr // **dramaturgie:** Martin Polák // **výkonný producent:** Karel Komárek // **kreativní producent:** Jiřina Budíková

Hana Podolská – módní ikona první republiky

Šaty od Podolské byl za první republiky pojem. A ne každý si je mohl dovolit. V jejím slavném pražském salónu si nechávaly šít herečky, manželky politiků a podnikatelů. Adina Mandlová nosila její modely například ve filmech Kristián nebo Katakomy, Jarmila Novotná zpívala v kostýmu od ikonické návrhářky v Metropolitní opeře Violettu, Podolská oblékala první dámu Hanu Benešovou. „Šiju u Podolské“ se říkalo ještě desítky let poté, co byl Salón Podolská znárodněn a nemohl nést její jméno. Jen zůstal na stejném místě. Dokumentární film vznikl podle knihy dr. Evy Uchalové a provede diváky úspěšným, ale i mnohými tragickými událostmi poznamenaném životě ženy, která se stala spoluvůrkyní stylu první republiky.

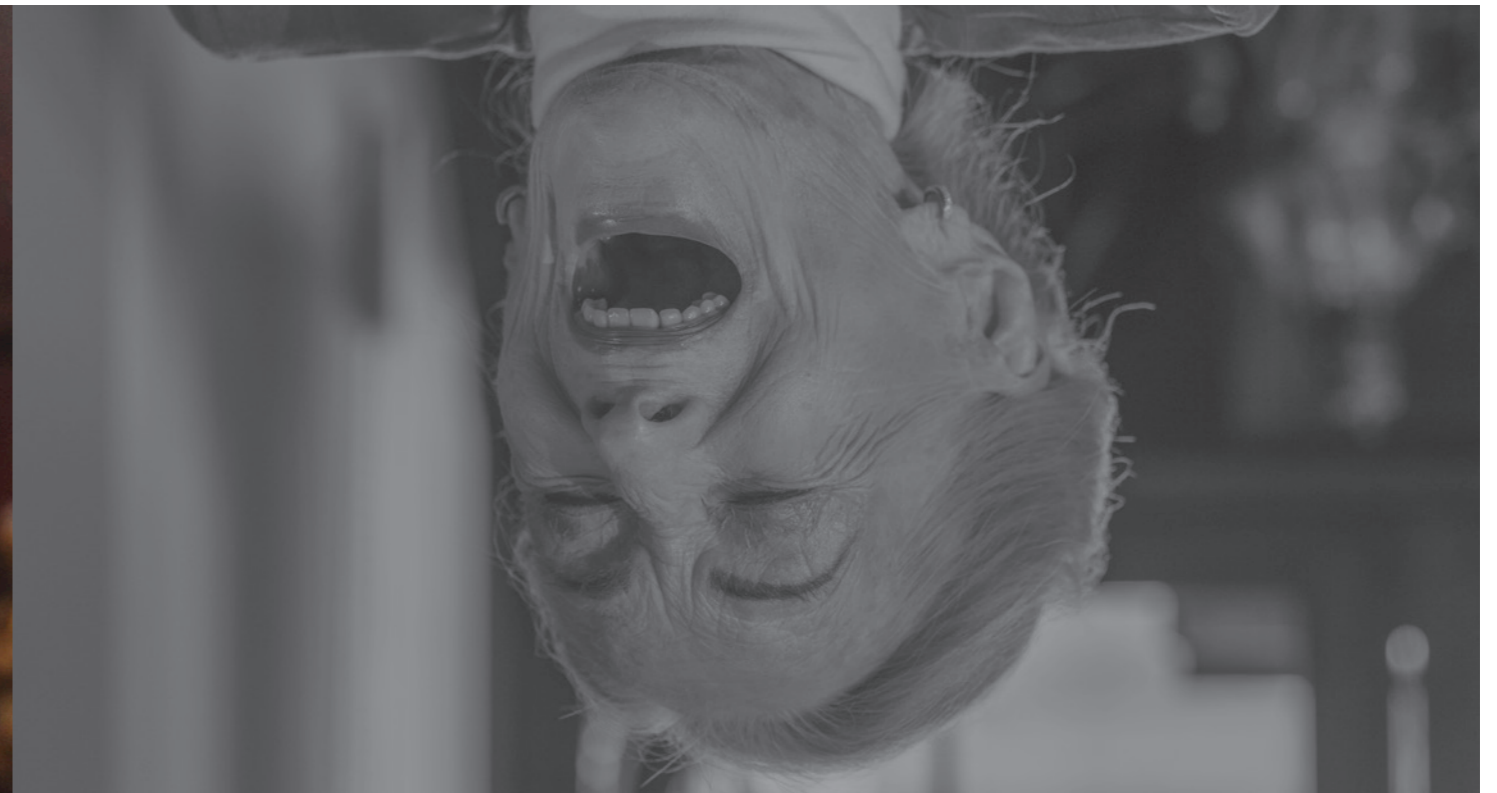
scénář: Karel Greif, Eva Uchalová // **režie:** Karel Greif // **dramaturgie:** Ondřej Šrámek // **výkonný producent:** Roman Blaas // **kreativní producent:** Martina Šantavá

Sežeňte Mozarta!

Hudební komedie Studia Ypsilon propojuje okolnosti vzniku poslední opery Wolfganga Amadea Mozarta se samotným příběhem Kouzelné flétny. Herecké výstupy se prolínají s áriemi světoznámého skladatele a vytvářejí koláž protkanou humorem a nadhledem. Není vynechán příběh lásky Tamina a Paminy, kterým autoři opery kladou do cesty nejednu překážku, ale i souboje dobra se zlem pro zachování rovnováhy ve světě. Jak to tedy tenkrát bylo a kdo přiměl Mozarta psát? Hvězdně obsazená inscenace v režii Jana Schmida.

divadelní režie: Jan Schmid // **režie televizního záznamu:** Roman Prorok // **kamera:** Daniel Souček // **dramaturgie:** Kristýna Mazánková // **výkonný producent:** Jiří Merunka // **kreativní producent:** Ivo Kristián Kubák // **účinkují:** Roman Janál, Petr Vršek, Michaela Šrůmová, Jiří Korn, Máša Málková, Paulína Novotná Labudová, Oldřich Navrátil, Jan Jiráň, Pavel Nový, Lenka Loubalová, Veronika Soumarová, Martin Janouš, Renata Rychlá, Kryštof Mende, Miroslav Kořínek a Dominik Renc

Albatros

Odtučňovací tábor „Albatros“ se pro desítku účastníků může stát zlomem v boji s přebytečnými kily, ale i nejtraumatičtější zážitkem jejich životů. Všichni účastníci tohoto dietního survivalu si totiž nesou i značnou nálož mentálních bloků, zklamání a psychických potíží. Podaří se jim vyjít z Albatrosu šťastnější, nebo alespoň o něco lehčí?

Osmidílný tragikomický seriál Wannese Destoopa (držitele Ceny poroty v Cannes 2011 za krátkometrážní snímek Swimsuit 46) se stal belgickým seriálovým hitem. Na jednom z největších belgických filmových festivalů, FF v Ostende, byl nominován hned ve 14 kategoriích. V roce 2021 získal „evropského televizního Oscara“- prestižní cenu Prix Europe v kategorii Nejlepší evropský televizní seriál. V České republice byl Albatros představen na brněnském festivalu televizní tvorby Serial Killer, celý seriál ale uvidíte ve vysílání České televize v české premiéře.

Byl by to hřích

Pětídílná retro minisérie z prostředí londýnské gay komunity počátku 80. let, žijící ve stínu právě propukající epidemie AIDS. Vyprávění sleduje Ritchieho, Roscoea a Colina, tři osmnáctileté homosexuální mládence, kteří přicházejí do Londýna z různých maloměst, každý se svým příběhem, každý se svými sny. Společně s kamarádkou Jill vytvoří nerozlučný čtyřlístek, který si adekvátně věku užívá života, zároveň je však čím dál tím těžší ignorovat vlnu úmrtí na záhadnou chorobu, která začíná decimovat gay komunitu.

Tvůrcem autobiograficky laděné série je renomovaný britský autor Russell T. Davies, série je tedy v první řadě výborně napsaná a velmi autenticky zachycuje dobu a osobní dilemata s ní spojená. V hlavních rolích jsou svěží, neokoukané tváře, atmosféru dokresluje vynikající dobový soundtrack (Soft Cell, Blondie, Madness, Bronski Beat a mnozí další).

Bagdád střed

Adaptace stejnojmenného románu Elliotta Colly (povoláním profesor arabské literatury na Georgetownské univerzitě). Primárně kriminální thriller, jehož protagonistou je ovdovělý bagdádský policejní inspektor, který je po americké invazi nejprve odvolán ze služby, aby se posléze do řad policie vrátil. Oficiálně má pomáhat s vyšetřováním vražd zástupců spojenecké administrativy a jejich místních spolupracovníků, jeho hlavní snahou je ale přežít a najít pohřešovanou dceru. Britský seriál je zajímavým žánrovým mixem již zmíněného kriminálního thrilleru, noirové detektivky, rodinného dramatu, mid eastern westernu a v neposlední řadě jde o portrét země uvržené do naprostého rozvratu a chaosu. Představitel hlavní role Waleed Zuaiter byl za svůj herecký výkon nominován na prestižní cenu BAFTA.

Naši kluci

V létě 2014 členové Hamásu unesli a zavraždili tři židovské mladíky. Otřeseným Izraelem se ozývá volání po pomstě. Krátce poté je na západním okraji Jeruzaléma nalezeno upálené tělo mladého Palestince. Kde leží spravedlnost, když na obou stranách umírají něčí synové? Jeden z nejúspěšnějších izraelských seriálů současnosti vychází ze skutečných událostí, které předcházely takzvané Operaci Ochranné osměř. Deset epizod z roku 2019 vzniklo v tvůrčím triu, jehož součástí je Hagai Levi, spoluautor úspěšných seriálů Aféra nebo Scény z manželského života.

Vetřelci a predátoři

Sochař a pedagog Pavel Karous PhD. se dlouhodobě věnuje popularizaci výtvarného umění ve veřejném prostoru. Proslul zejména jeho knižní a výstavní projekt Vetřelci a volavky či online pořad Vetřelci a plameňáci. Nyní přichází s osmidílnou sérií (8x6 minut) na webu ČT art. Jednotlivé epizody se budou věnovat vždy nešvarům současného umění ve veřejném prostoru. Jedná se například o podivuhodné květy vizuální kultury na vesnici, současné pamětní desky, korporátní umění jako nástroj gentrifikace, návrat okrašlovacích spolků, současné křesťanské umění a další.

scénář: Pavel Karous // **režie:** Ondřej Mazura // **kamera:** Ondřej Mazura, Hedvika Ptáčková // **dramaturgie:** Jiří Koukal // **kreativní producentka:** Štěpánka Sunková

Místo činu: Kavčí hory

Nový podcast o šesti výrazných osobnostech z historie ČT, prezentující jejich nevšední osudy formou detektivního bádání dvou zaměstnanců televizního archivu. Zásadní část obsahu tvoří ukázky z archivních pořadů, rozhovory s aktéry či záznamy z písemných archivních materiálů. Jednotlivé epizody představí na více než půlhodinové ploše například Kamilu Moučkovou, Jindřicha Fairaizla nebo Miloše Frýbu. Smyslem projektu je zábavnou formou zpřístupnit posluchačům pozoruhodný archiv ČT a ukázat tak také sebereflexi veřejnoprávní televizní instituce.

námět, scénář, rešerše a moderování: Jakub Adamus, Jakub Hošek // **režie, dramaturgie, koordinace:** Eva Jarešová, Lucie Kryzová, Damian Machaj, Jiří Koukal // **střih, zvuk a zvukový design:** Jakub Novotný // **kreativní producentka:** Štěpánka Sunková

Na podzim se mohou návštěvníci webu cstart.cz těšit také na nové díly cyklů Máte knihovnu?, ...a to je co? nebo Jedna báseň.

KONTAKT PRO MÉDIA

Martin Rachmann
Mob.: +420 732 453 543
martin.rachmann@ceskatelevize.cz
© Česká televize 2022
www.ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE

www.ceskatelevize.cz/ePress
[https://ctcloud1.czech-tv.
cz/s/094jj0gXCoELd4C](https://ctcloud1.czech-tv.cz/s/094jj0gXCoELd4C)
pavel.kral@ceskatelevize.cz

 Česká televize